

Z kapitola 64.

[1] Pro předního zpěváka. Žalm Davidův. [2] Vyslyš, Bože, moje lkání, chraň mě, ať mohu žít beze strachu z nepřítele, [3] skryj mě, když se zlovníci tajně radí, když se bouří, kdo páchají ničemností, [4] kdo si nabrousili jazyky jak meče, namířili šípy jedovatých řečí, [5] aby zákeřně stříleli na bezúhonného! Znenadání na něj vystřelí bez jakékoli bázně. [6] Utvrzují se v zlém rozhodnutí, počítají, jak by nastražili léčky, říkají si: "Kdo nás může spatřit? [7] Ať si kdo chce slídí po podlostech, nastavili jsme to dokonale, ať si slídil slídí, hluboké je nitro člověka i jeho srdce." [8] Bůh však znenadání na ně vystřelí šíp; budou samá rána. [9] Jejich jazyk je sklátí, každý, kdo je spatří, se jim vyhne. [10] Všichni lidé se budou bát, budou rozhlašovat Boží skutek a pochopí jeho dílo. [11] Spravedlivý se bude radovat z Hospodina a utíkat se k němu; on bude chloubou všech, kdo mají přímé srdce.